

פעילות ליום העצמאות (נעורים) למה האוכל שלנו הוא לא שלנו?

מתודה ראשונה: השראה

נקרא קטע מתוך כתבה ב Ynet על אוכל ישראלי
זמן: 5 דקות | נספחים: כתבן | ציוד: ללא

מתודה שניה: הדמיה

כל חניכה תקבל מאכל שנהוג לאכול בישראל, המדריכה יציג לכל החניכים את המאכל על פתק ויבקש מהחניך שמקבל את המאכל לעצום את העיניים. לחניך יש 21 שאלות במטרה לגלות מהו המאכל שקיבל .

מאכלים: ג'חנון, שניצל עוף, פלאפל, חמוס, שווארמה, חמין, חלה, פיתה, שקשוקה, בייגל טוסט, ביסלי, במבה, סביח, חלווה, מלאווח, בורקס, מילקי, קרמבו, סלט קצוץ .
אחרי כל פעם ניתן לחניכים להגיד אם המאכל הוא ישראלי בעיניהם .
זמן: 10 דקות | נספחים: ללא | ציוד: ללא

מתודה שלישית: דיון בשאלה

- האם לדעתכם יש דבר כזה מטבח ישראלי?
 - מה מייחד אותו ?
 - אולי דווקא הייחוד הוא שאין ייחוד ושהוא מקבץ סגנונות מכל העולם ומהשכנים שלנו?
 - איך זה לדעתכם משקף (או שלא) את המדינה עצמה מחוץ למטבח ?
- זמן: 10 דקות | נספחים: ללא | ציוד: ללא

נספחים

נספח למתודה הראשונה: כתבה

באמת, מה זה "אוכל ישראלי?" (מתוך "ולנו אין פלאפל - האם יש דבר כזה מטבח ישראלי?", טל פיחוביץ' Ynet אוכל)

יש כל מיני דרכים לדון בסוגיה הזאת. אפשר לבחון אותה מהכיוון של מה אוכלים בישראל, אפשר לבדוק מה מופיע בתפריטים ישראליים במסעדות בעולם ואז חומוס, פלאפל וניגובים יכולים לספק תשובה סבירה. אני חולקת על כך. כששואלים אותי מה זה אוכל ישראלי, אני באמת רוצה למצוא מאכל או סגנון שאנחנו תרמנו, ולא משהו שהחרמנו.

פלאפל? תשכחו מזה. פלאפל זה לא שלנו וגם שקשוקה, חומוס וסלט ערבי אינם שלנו. אנחנו אולי עושים את זה מצוין, יש לנו גירסאות משלנו ואנחנו מאוד אוהבים את כל המאכלים האלה, אבל זה לא שלנו. קשה לי להגיד את זה, אבל ככל שאני הופכת ומתחקרת אנשים אני מגיעה למסקנה הבלתי נמנעת שאין דבר כזה אוכל ישראלי.

אני יכולה בקלות להסביר מה זה אוכל יהודי ומה מקורו. חמין/צ'ולנט הוא משהו שעובר בקווי אורך ורוחב ההיסטוריה והגיאוגרפיה של העם היהודי. מזרחיים או אשכנזים, לכל עדה יש את הסגנון שלה, התיבול שלה והמרכיבים שלה. אבל כל בית יהודי טוב צריך היה אוכל לשבת שיהיה מזין, עשיר, חם ומנחם, ושההכנה שלו תסתיים לפני כניסת השבת. החברים הגויים שלי טוענים שהכי יהודי זה מרק עוף ושהוא נחשב לאחד הסודות הכי שמורים של המוסד. חברים יקרים, כבודו של האוכל היהודי במקומו מונח, אבל יש בו משהו גלותי, ואנחנו מחפשים אוכל ישראלי.

מה בכל זאת יש לנו פה? אל תיפול רוחכם. האוכל שיש לנו כאן במטבחים הביתיים ובמסעדות הוא מהעשירים והמגוונים בעולם. לדעתי, ניו יורק ולונדון הם שני המקומות היחידים שיכולים להתחרות בשפע ובמבחר שלנו. אבל מה שאין שם ופה יש זה פולניות שמכינות קוסקוס וחריימה, טוניסאיות שמכינות גפילטע פיש, רומניות שמכינות קובה, וממש בקרוב (אולי זה אפילו מתרחש ברגעים אלה) יהיו גם אתיופיות שמכינות בורשט. יש מעט מאוד מטבחים מהעולם שלא מקבלים ייצוג אצלנו.

קיבוץ גלויות יש לנו, שפים מוכשרים ויצירתיים (לפעמים אולי קצת יצירתיים מדי) יש לנו, חומרי גלם משובחים יש לנו ואנחנו ללא ספק עם שאוהב לאכול ונותן כבוד לאוכל. אנחנו בכיוון הנכון, זה בטוח, הדבר היחיד שחסר לנו הוא זמן, וסבלנות (שאף פעם לא הייתה תכונה ישראלית מובהקת).

